

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

De parabolis inuentæ margaritæ, & sagenæ missæ in mare, Sermo XLVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](#)

secundum diem temptationis in deserto, ubi tentauerunt me patres vestri: probauerunt, & viderunt opera mea. Quadraginta annis proximus fui generationi illi, & dixi: semper errant corde: Ipsi vero non cognoverunt vias meas: quibus iurauit in ira mea, si introibunt in requiem meam. Cum dicit, hodie, te conuenit, ad te loquitur, quicunque homo es auditor, ne audita voce eius, contemptus reatum, contumaciæ crimen incurras: quem non præcepta, quem non correxit exemplum. Nam ob hoc Iudaicam duritiam longo sermone narrauit, ut te Christiane faceret cautiorem, cui non quadraginta annis tantum conuersatur, & cohabitat Deus, sed toto vitæ tempore paret, & militat ad salutem.

De parabolis inuentæ margaritæ, & sagena missæ in mare,
Sermo XLVII.

Christus Deus noster, quod cœlum, terram, mare, & in eis magnas, multas, varias condiderit creaturas, miranda potentia sua documenta monstrauit: quod verò humana suscipit, agit hominem, intrat tempora, transit ætates, docet verbo, virtute curat, similitudines loquitur, proponit exempla, affectus nostri in se pondus aperit: inesse sibi dilectionis humanae pandit ineffabilem charitatem. Hinc est, quod cœlestia terrenis commendat exemplis: de præsentibus sapere dat futura: inuisibilia visibilibus insimulat argumentis, probant hoc similitudines, quas nobis hodie Euangelicus clamat auditus. *Simile est Matt. 13.*
regnum cœlorum homini negotiatori querenti bonas margaritas: inuenta autem una preiosa margarita, abiit, & vendidit omnia quæ habuit, & emit eam. Neminem qui hoc audit, nomen negotiatoris offendat: hic negotiatorem loquitur qui dat misericordiam, non qui dat fœnoris usuram: prouidentem or-

L namenta

namenta virtutum, non irritamēta vitiorum, grauitatem morum, non lapidum pondera perferentem, honestatis, non luxus monilia portantem, gestantem non voluptatis pompam, sed insignia disciplinæ. Ille ergo negotiator has cordis & corporis margaritas proponit, non humano commercio, sed diuino exercens: non ad præsens commodum, sed ut futurum mercetur: non ad terrenam gloriam, sed cœlestem: quatenus cœlorum regnum possit virtutum præmio comparare, & innumeris bonis vnam redime te perpetuaæ vitæ margaritam. Adiecit autem similitudinem Dominus dicens: Iterum simile est regnum cœlorum sacerdotiæ missæ in mare, & ex omni genere piscium congreganti: quam cum impleta esset, eduentes, & secus littus sedentes, elegerunt bonos in vase, malos autem foras misérunt. Simile est regnum cœlorum sacerdotiæ missæ in mare. Similitudo hæc prodit cur in apostolatum pisca tores elegerit Christus, & captiores piscium fecerit hominum pisca tores, ut diuini iudicij typus arte pisca toria monstraretur. Pisces congregat captura confusos, sed in vase discretio dat electos: sic vocatio Christiana iustos, & iniustos, malos, bonosque congregat, sed bonos, malosque electio diuina discernit. Simile est regnum cœlorum sacerdotiæ missæ in mare. Ad huius sæculi mare tumens pompa, elatum vertice, vndosum sectis, inscritia fluctuans, clamosum litibus, fremens ira, sauum perfidia, peccatis naufragum, impietate demersum, misit pisca tores suos Christus, hoc est, Petrum, Andream, Iacobum, Iohannem, probatos arte, cum di-

Matt. 4. cit: Venite post me, faciam vōs fieri pisca tores hominum. Misit ergo pisca tores suos retia portantes præceptis legalibus, & Euangelicis innodata monitis, circumciincta virtutū donis, & gratia dilatata, Euangeli co sinu

co sinu congregantia sine fine capturam. Hoc tempus modo, hoc agitur fratres: per ḡetes, per populos Christi retia nunc trahuntur, & ducunt, confusas toto orbe credituras sine discretione personas. Sed quia s̄eculi vi. ius est finis, & ad iudicij littus capturæ nostræ retia iam propinquant, pisces, hoc est homines, qui profundo s̄eculi discursu feriato ac libero vagabantur, siccitate littoris, hoc est, finis propinquitate turbati, tota se rerum dispensatione collidant: vidētes impias gentes triūphis succedentibus ampliari, angustiari captiuos toto orbe populos Christianos: impios prosperis gaudere successibus, pios malorum continuata successione calcari: subdi dominos seruituti, dominari dominis seruos, rebelles filios in parentes, senes iuuenibus esse contemptui: omnēaque naturæ statum, virtæ ordinem deperiisse. Sed hæc cum ita sint, fortes non turbant: imò infirmos turbant, fortes turbare non possunt, quia sumunt vires de similitudine, fortitudinem de figura. Eiecti de profundo pisces parum quidem in littore sui confusione voluuntur, sed citata discretio dum malos abicit, eligit bonos: facit bonos, non turbat, breuis ista, & citò transitura confusio. Ista discretio superna quæ dat malos pœnis, bonos rapit ad honorem, impios deducit ad tartarum, pios transmittit ad regnum, patres, senes, iustos, electos, omnes de contumelia exigua perpetua gloria consolatur. Probat hoc autem comparatio ipsa cum dicitur. *In consummatione s̄eculi exhibunt angeli regni, & segregabunt malos de medio iustorum. In consummatione s̄eculi, qui cōsummatiōnem s̄eculi credit, qui de s̄eculi minoratione causatur, qui confidit mansura succedere, habere quid querit transitura? Fratres, mundus de fine principium sumit: fidei innovatur, non deficit creatura: seculum deficit*

L 2 non

non creatori, sed criminis: neque iustis, sed peccatoribus finiuntur elementa. *In consummatione seculi exhibunt angeli.* Parere iustis, nec quisquam dubitet sanctis angelos esse parituros, quibus obsequium suum promittit & Christus: Christi vox est, *Præcinctam me, & ministrabo vobis. Exhibunt angeli Dei & segregabunt malos de medio iustorum.* Portate iusti, portate, immo inducias iusti date, breuis ista mixtura longa separatione pensabitur. *Separabunt malos de medio iustorum, & mittent eos in caminum ignis.* Ecce qui eiiciunt vicinos, qui expellunt hospites: qualem sibi eligunt mansionem: ecce qui sibi hic delicias pauperis fame, pœnis præparant alienis, ibi ignem sibi quantum de exigua voluptate succendunt, *Ibi erit fletus & stridor dentium.* Quam male stridet ibi, qui hic male ridet: & qui nunc malis pauperum gaudet, de bonis pauperum tunc lugebit, quia potuit cum paupere gaudere, sed noluit: vos autem fideles gaudete in domino semper.

In illud Matthæi, Venit Iesus in patriam suam, & cœat. Et de inuidia,

Sermo XLVIII.

Evangelista hodie Iudæorum circa Christum proditurus inuidiam, sic cœpit: *Venit, inquit, Iesus in patriam suam, & docebat eos in synagogis eorum, ita ut mirarentur & dicerent: Vnde huic sapientia & virtus? Nonne hic est fabri filius? Nonne mater eius dicitur Maria? & fratres eius Iacobus, & Ioseph, & Simon, & Iudas: & frōres eius nonne omnes apud nos sunt? unde ergo huic omnia ista?* Non sic nubes cœlum, nox diem, solē caligo, quomodo mentem cœcat, & tenebrat inuidia. Liuor hoc Iudaicus probat, qui Christi sapientiam miratur, virtutes stupet, attollit opera, dicta suscipit,